

ומקנה רב היה לבני ראובן, ובשנים יומא ע"ה אמרין  
 כשר האלו שלא כהגון ופרש"י מתוך כרם מלאה  
 שהרי מקנה רב היה להם :  
 ה. וי יס בעיניך, וכי חמלה על דעתך : חס מן  
 סמולות, לא היו לריקים

לכבדו בן יס להם ספיר  
 וקשקש לאין להם : לפדנינו,  
 חומן לנדלו כדמרגס יומן  
 כאשר יש האומן את הינק  
 חומן פדנינו : וי"ש, ה"ג  
 כל שמה ובספרי בנימין  
 וכל קד : שאי אפשר, פירוש  
 שאין רטט של חצי שאלל :  
 לכל מין, אפילו לחמשה  
 המינים כללו ובגמרא יומא  
 פ"ה אחא הלשאר המינים  
 היה מחמשה לפסמן ולחמשה  
 אבל לחמשה המינים כללו  
 היה מחמשה לפסמן ולא

שלא היה להם בשר לאכול היו  
 מתרעמין והלא כבר נאמר וגם  
 ערב רב עליה אתם וצאן ובקר  
 מקנה כבד מאד (שמות יב לח) יכול  
 מפני שאכלום במדבר והלא כבר  
 נאמר בכניסתן לארץ ומקנה רב  
 היה לבני ראובן ולבני גד עצום  
 מאד (במדבר לב א) אלא שהיו  
 מבקשין עלילה היאך לפרוש מאחרי  
 המקום :  
 ה. זכרנו את הדגה אשר נאכל  
 במצרים חנם. אמר ר' שמעון וכי

יש בעיניך שהיו המצרים נותנין להם דגים חנם והלא כבר נאמר ועתה לכו עבדו ותבן לא  
 ינתן לכם (שמות ה יח) מה תבן לא היו נותנין להם חנם אבל דגים יהו נותנין להם  
 חנם אם כן מה אני מקיים חנם חנם מן המצוות : את הקשואים ואת האבטיחים ואת  
 החציר ואת הבצלים ואת השומים, ר' שמעון אומר מפני מה היה המן משתנה להן לכל  
 מין חוץ מחמשת המינים הללו אלא מושלין אותו משל למה"ד למלך שמסר את בנו  
 לפדגוגו אמר לו הזהר בכבוד בני שלא יאכל בני מאכל רע ושלא ישתה משקה רע  
 וכ"ש היה אותו הכן אומר לא בשכילי שהוא אוהבני אלא שאי אפשר לאכול וחכ"א  
 אף המן היה משתנה להן לכל מין אלא שלא היו רואין בעיניהן אלא המן בלבד  
 שנא' אין כל בלתי אל המן עינינו אין לנו אלא המן בשחר והמן בערב :

ו. ועתה נפשנו יבשה אין כל, אמרו עתיד הוא המן להתפח בתוך כריסינו להרגינו  
 וכי יש לך ילוד אשה שאינו מוציא מה שהוא אוכל כך היו אומרים ר' שמעון  
 אומר מה את משיב ויתד תהיה לך על אויניך והיה בשבתך חוץ וגוי (דברים כג יג)  
 אמר להן מה שהיו תגרי גוים מוכרין להן יצא מהן אבל המן לא יצא מהן לעולם  
 שנא' לחם אבירים אכל איש (מלכים עח כה) לחם שהוא נימות באיברים : בלתי אל המן  
 עינינו והמן כורע גד, אתה סבור מי שאמר זה אמר זה לא מי שאמר זה אמר זה ישראל  
 אמרו אין כל בלתי אל המן עינינו והמקום מפיס לכל באי העולם ואומר להם ראו  
 מפני מה הן מתרעמין עלי והמן כורע גד הוא ועינו כעין הבדולח. כיוצא בדבר אתה  
 אומר ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני וגוי (בראשית לח כו) אתה סבור מי שאמר זה אמר  
 זה לא מי שאמר זה אמר זה יהודה אמר צדקה ממני וגוי על כן לא נתתיה לשלה בני  
 והמקום אומר ולא יסף עוד לדעתה משידע יהודה שהיא כלתו לא יסף עוד לדעתה.  
 כיוצא בדבר אתה אומר ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים (דברים כה יח) אתה סבור על  
 מי שנאמר זה נאמר זה לא על ישראל נאמר ואתה עיף ויגע ועל עמלק נאמר ולא  
 ירא אלהים. כיוצא בדבר אתה אומר בסיסרא מדוע בושש רכבו לבוא מדוע אחרו  
 פעמי מרכבותיו (שופטים ה כח) עד כאן אמרה אמו חכמות שרותיה תענינה הלא  
 ימצאו יחלקו שלל עד כאן אמרה אשתו נתגלו דברים שאמרה אמו של סיסרא  
 לדבורה ברוח הקודש אף היא אמרה אל תצפי לסיררא בנך עוד מעתה כן יאבדו כל  
 אויביך יי. כיוצא בדבר אתה אומר אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים  
 האלה (שמואל א' ד ה) עד כאן אמרו כשרים שבהן הרשעים אמרו אלה הם האלהים  
 המכים את מצרים בכל מכה במדבר אמרו עשר מכות היו לו להביאן על המצרים.